

mindre heldigt, hvis man med dette Haab for Die vil gaae ind paa den foreslaaede Afgjørelse af Sagen, da dette Haab bagefter kunde vise sig illusorisk. Jeg skal ikke vibere forfølge den Udvikling, jeg gav ved Mødets Begyndelse, og som den ærede Taler insøbegif, thi jeg troer, at de, der hørte mig, ville finde, at den ikke er bleven rokket ved det ærede Medlems Udtalelser. Der er i Virkeligheden endnu bestaaende, efter min Mening en Misforstaaelse hos ham af den almindelige Sætning om Lighed i Rettigheder og Lighed i Byrder, og saasnart man gaaer ind paa det virkelig foreliggende, vil det vise sig, hvor unaturlig Anvendelsen her er deraf. Med Hensyn til den specielle Oplysning, jeg gav, maa jeg tilføie, at jeg ikke troet, det er saa let, som det ærede Medlem meente, at forandre Bestemmelser, der ere givne med Hensyn til saa store Districter. Indskrænkninger, overtagne ved Forpligtelser i Skjøderne, indeholde ikke nogen Ret for de enkelte Eiere, men for en meget stor Befolkning, der ikke vil kunne blive enig om at forandre dem; derpaa kan man, med lidt Kjøbstad til Forholdene være sikker. Disse Bestemmelser ere saa garanterede, som nogen kan være, thi der kan ikke skee nogen Forandring deri, uden at mange Mennesker skulle være enige derom. — Jeg skal nu henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Narhuus Amts 2den Valgkreds (Mørk), som, det tilstaaer jeg, indtog et nyt, skjøndt jeg ikke vil sige et følgerdigt, men; i alt Fald et efter min Opfattelse meget besynderligt Standpunkt, baade i sin Betragtning og i det Resultat, hvortil han kom. At komme til det Resultat, at der skulde kunne være Tale om at creere en Commission, eller hvad man vil kalde den, bestaaende af upartiske, indsigtsfulde og dygtige Mænd, til at tage hele det vigtige Spørgsmaal om Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg under Overveielse, for senere at lade Sagen komme tilbage til Nøgstdagen med en Betænkning, forekommer mig at være høist fortvilet og umotiveret, og det vilde desuden være et Skridt, der ikke let vilde finde noget Tilsvarende i vor hele Udviklingshistorie. Herved kommer jeg ind paa det ærede Medlems Argumenter. Det staaer for ham som noget aldeles Uventet, noget Splin-

ternyt, at der kunde blive Spørgsmaal om at gjøre Forandringer i og vedtage Bestemmelser om den Deel af Næringsloven, som angaaer det saakaldte Sikkerhedsbelte, og navnlig om at oprette en selvstændig Kjøbstad saa nær ved Kjøbenhavn, men hvorledes i Alverden kan det ærede Medlem opstille dette som noget saa Overraskende? Det laa allerede for, da Næringsloven var til Forhandling, idet der samtidigt dermed blev behandlet en Lov om Frederiksbergs hele oeconomiske Stilling som selvstændig Commune, hvori det bestemt blev udtalt, at Meningen var at bringe Frederiksberg til at naae en Udvikling som Kjøbstad. Denne Lov blev vedtagen samtidigt med Næringsloven, og den knyttedes paa forfjellig Vis dertil. Det foreliggende Lovforslag er derfor kun en simpel Consequent og Udvikling heraf, og at et saadant Skridt gjøres, som det, hvorom her er Spørgsmaal, er ikke noget nyt. Det staaer for det ærede Medlem, som om denne Commune med hele dens Stilling var falden ned fra Himlen, og ikke som om denne var en ganske bekjendt Sag, der er udførligt drøftet, allerede samtidigt med selve Næringsloven. Dernæst maa jeg ogsaa bemærke, at det ærede Medlem ved at gjenemgaae Forhandlingerne om Næringsloven vil see, at man da havde den Opfattelse med Hensyn til Bestemmelsen om det saakaldte Sikkerhedsbelte, at det, og fortrinsviis med Hensyn til Kjøbenhavn, skulde staae til evig Tid, men at den kun var naturlig for en Overgangstid, som en foreløbig, interimistisk Bestemmelse, der i og for sig ikke var meget naturlig, og derfor ogsaa med Tiden maatte forandres. At nu denne Forandring ved denne Leilighed kommer til at foreligge og kan foreligge, uden at drage noget til Følge for de andre Kjøbstæder, synes at ligge saa nær som muligt. Den Begivenhed vil sandelig ikke indtræde saa let, at der ved Siden af nogen anden Kjøbstad vil danne sig en Kjøbstad af den Bestaffenhed og Betydning, som den, hvorom her er Spørgsmaal, og som om et eller to Aar er større end nogen som helst Kjøbstad i Danmark. Det Factum kan man ikke oversee; men vil man gjøre det, kan man ikke oversee, at Opfattelsen af den hele Sag, netop hos den